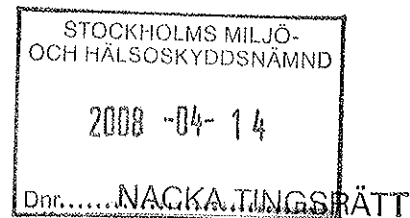


2007-10-29



Ink 2007 -11- 08

Akt... M 5717-07

Aktbil.....

Till Stockholms tingsrätt, Miljödömsstolen

Sökande: SRV återvinning Aktiebolag

Ombud: Advokat Mats Björk
Alrutz' Advokatbyrå AB
Box 7493, 103 92 Stockholm
Tel. 08-679 73 65, fax 08-611 25 74
mats.bjork@alrutz.se

Saken: Tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken till utökad verksamhet vid Sofielunds återvinningsanläggning i Huddinge kommun.

SRV återvinning Aktiebolag, nedan kallat SRV återvinning, begär härmed tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken till befintlig och utökad verksamhet vid Sofielunds återvinningsanläggning i Huddinge kommun i huvudsaklig överensstämmelse med vad som anges nedan och i bifogade tekniska beskrivning (Flik 1).

1. Orientering

1.1 **Allmän orientering**

SRV återvinning ägs av Huddinge, Haninge, Botkyrka, Salem och Nynäshamns kommuner, nedan kallade ägarkommunerna. SRV återvinning har gentemot ägarkommunerna åtagit sig att insamla, transportera och omhänderta allt det avfall som omfattas av kommunernas renhållningsansvar enligt 15 kap. 8 § miljöbalken. Dessutom transporterar och omhändertar SRV återvinning som entreprenör industriavfall inom ägarkommunerna och andra kommuner.

För omhändertagandet av ovan angivet avfall äger och driver SRV återvinning en avfallsanläggning på arrenderad mark invid Gladö industriområde, nedan kallad Sofielunds återvinningsanläggning. Läget för denna anläggning framgår av bifogad översiktskarta (Flik 2).

Sofielunds återvinningsanläggning består av

- två mottagningsstationer (en för icke farligt avfall och en för farligt avfall),
- anläggningar för sortering, mellanlagring och behandling av hushållsavfall och industriellt avfall,
- en anläggning för behandling av förorenade massor,
- en anläggning för mottagning och behandling av förbränningsrester,
- en anläggning för hantering av farligt avfall,
- tre deponiområden (Deponi 1-3) samt
- system för uppsamling och rening av vatten

En plan över anläggningen bifogas (Flik 3).

1.2 Tidigare avgöranden

I beslut den 21 mars 1975 (nr 30/75) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd Södertörns Renhållningsverk AB tillstånd enligt miljöskyddslagen att mottaga, behandla och slutligt upplägga avfall på dels det då befintliga "gamla" upplaget (numera kallat Deponi 1), dels det "nya" upplaget (nu kallat Deponi 2), vilket bolaget i ansökan begärde att få anlägga.

I beslut den 4 juli 1986 (nr 123/86) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd Södertörns Renhållningsverk AB tillstånd enligt miljöskyddslagen att utvidga Deponi 2. I beslutet begränsades deponeringen av hushållsavfall till utgången av år 1992.

I beslut den 12 november 1987 (nr 174/87) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd Södertörns Renhållningsverk AB tillstånd enligt miljöskyddslagen att vid Deponi 2 öka deponeringen av slagg, flygaska och rökgasreningsprodukter från förbränning av hushållsavfall m.m. med en årlig mängd av högst 75.000 ton, varav 65.000 ton slagg.

I beslut den 4 februari 1991 (nr 16/91) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd Södertörns Renhållningsverk AB tillstånd enligt miljöskyddslagen att på Deponi 2 fortsätta deponeringen av hushållsavfall även efter utgången av 1992. Vidare förordnade Koncessionsnämnden om ändring av vissa i 1987 års beslut föreskrivna villkor i syfte att möjliggöra deponering av cementblandande rökgasreningsprodukter.

I beslut den 16 december 1992 (nr 192/92) förordnade Koncessionsnämnden för miljöskydd om ändring av ett i 1975 års beslut föreskrivet villkor avseende behandling av hushållsavfall.

I beslut den 11 november 1994 (nr 143/94) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd Södertörns Renhållningsverk AB tillstånd enligt miljöskyddslagen att ta emot, sortera, behandla, återvinna och deponera avfall på en ny deponi, kallad Deponi 2000 (nu kallad

Deponi 3). Tillståndet innefattade även rening av lakvatten m.m. från den nya deponin och utsläpp av renat vatten till sjön Ormlången. Fråga om villkor för hanteringen av lakvatten sköts upp under en prøvotid.

I beslut den 21 maj 1996 (nr 81/96) lämnade Koncessionsnämnden för miljöskydd SRV återvinning tillstånd att vid Sofielunds återvinningsanläggning omhänderta och mellanlagra miljöfarligt avfall intill en mängd av 270 ton vid ett och samma tillfälle, behandla högst 7.500 ton tvätthallsslam per år samt efter godkännande från länsstyrelsen bedriva kompostering av slam och jordmassor.

I dom den 12 november 1999 (M 100-99 och M 101-99) förlängde miljödomstolen en i 1994 års beslut föreskriven igångsättnings- och drifttid (M 100-99). Vidare lämnade miljödomstolen (M 101-99) SRV återvinning tillstånd enligt miljöskyddslagen att vid Sofielunds Avfallsanläggning uppföra och driva

- en anläggning för biologisk behandling av högst 50.000 ton matavfall per år genom rötning samt
- ett kompletterande gödselbehandlingssteg till rötningsanläggningen (M 101-99).

Dessutom lämnade miljödomstolen SRV återvinning tillstånd till uppförande och drift av en laknings- och komposteringsanläggning respektive reaktorceller.

Slutligen föreskrev miljödomstolen gemensamma villkor för både M 100-99 och M 101-99 och en för målen gemensam prøvotid avseende hanteringen av lakvatten m.m. samt ålade SRV återvinning att redovisa prøvotiden senast fem år efter det att respektive verksamhet satts igång.

Miljödomstolens dom överklagades till Miljööverdomstolen, som i dom den 31 augusti 2000 (M 9562-99) ändrade tillståndet avseende laknings- och komposteringsanläggningen respektive reaktorcellerna till att avse

- anläggningar för biologisk behandling av högst 15.000 ton matavfall per år genom lakning och kompostering, varvid till anläggningarna årligen även få föra sammanlagt 15.000 ton park- och trädgårdsavfall, halm och dylikt,
- anläggningar för behandling i reaktorceller av dels restprodukter från rötnings- och komposteringsanläggningarna som behöver genomgå ytterligare biologisk behandling, dels hushållsavfall och annat därmed jämförbart organiskt avfall som inte lämpar sig för förbränning, rötning eller kompostering samt
- anläggningar för deponering i en biorestdeponi av sådana restprodukter från rötnings- och komposteringsanläggningarna samt reaktorcellerna som inte behöver genomgå ytterligare biologisk behandling.

I dom den 5 april 2001 (M 299-00) förlängde miljödomstolen en i 1996 års beslut föreskriven igångsättnings tid.

En sammanställning av de för Sofielunds återvinningsanläggning gällande villkoren bifogas (Flik 4).

1.3 Denna ansökan

I denna ansökan begär SRV återvinning nytt tillstånd enligt miljöbalken som skall ersätta samtliga gällande tillstånd enligt miljöskyddslagen som i dag gäller för verksamheten vid Sofielunds återvinningsanläggning. Det sökta tillståndet innebär även en utökning av verksamheten, avseende framför allt behandling och deponering av farligt avfall, som bedöms bli nödvändig i framtiden. Nedan redovisas de avfallsmängder som SRV återvinning söker tillstånd till att hantera. Dessutom redovisas i dag lovgivna mängder och de årligen med uppgift om vilka mängder bolaget hanterade år 2006.

	Mottagna mängder 2006	Tillståndsgivna mängder per år	Sökt mängd per år
Biologisk behandling av matavfall, park- och trädgårdsavfall	18.000 ton	80.000 ton	100.000 ton
Hushållsavfall – brännbart	4.600 ton	Inga mängdbegränsningar i nuvarande tillstånd	20.000 ton
Hushållsavfall – icke brännbart	2.400 ton	Inga mängdbegränsningar i nuvarande tillstånd	5.000 ton
Förpackningar	17.100 ton	Inga mängdbegränsningar i nuvarande tillstånd	40.000 ton
Industriellt avfall, grovavfall	195.000 ton	Inga mängdbegränsningar i nuvarande tillstånd	300.000 ton
Förorenade massor	11.500 ton	22.000 ton (avser petroleum förorenade massor)	50.000 ton
Aska och rökgasreningssprodukter	3.600 ton	10.000 ton (tillstånd ges till sammanlagt 10.000 ton aska och rökgasreningssprodukt (som är klassad till farligt avfall))	10.000 ton

	Mottagna mängder 2006	Tillståndsgivna mängder per år	Sökt mängd per år
Slagg	61.500 ton	65.000 ton	60.000 ton
Flytande avfall (t.ex. tvätthallsslam, avfall från oljeavskiljare, olja, emulsioner)	14.000 ton	7.500 ton (avser endast tvätthallsslam)	25.000 ton
Styckegods (t.ex. färger, batterier, tryckimpregnerat virke, tryckbehållare)	14.500 ton	270 ton/tillfälle	30.000 ton
Elektronik inklusive vitvaror	2.600 ton		10.000 ton

2. Befintlig och sökt verksamhet

2.1 **Mottagning av avfall**

2.1.1 *Befintlig verksamhet*

Avfallet tas emot vid två mottagningsstationer; en mottagningsstation vid huvudinfarten till anläggningen (icke farligt avfall) och en vid anläggningen för hantering av farligt avfall (farligt avfall). Vid dessa stationer vägs, kontrolleras och registreras avfallet.

2.1.2 *Sökt verksamhet*

Sökt verksamhet innebär inte några förändringar.

2.2 Hantering av hushållsavfall och därmed jämförligt avfall samt park- och trädgårdsavfall

2.2.1 Befintlig verksamhet

Hushållsavfall och därmed jämförligt avfall samt park- och trädgårdsavfall kan delas in i fraktionerna biologiskt lättnedbrytbart avfall, brännbart avfall, icke brännbart avfall, latrin samt förpackningar.

Biologiskt lättnedbrytbart avfall mellanlagras under tak på en komposteringsplatta och behandlas därefter genom kompostering eller rötning.

Komposteringen sker i form av öppen strängkompostering på komposteringsplattan.

Rötningen sker slutet i en biogasanläggning. I biogasanläggningen finfördelas avfallet, varefter det späds med vatten till en slurry som sedan hygieniseras genom uppvärmning med ånga. Slurryn förs därefter till en rötkammare där biogas produceras. Biogasen leds sedan till externa värmeverk för produktion av fjärrvärme. Det utrötade avfallet – biogödsel – används som näringstillskott inom jordbruket.

Brännbart avfall tas emot, t.ex. vid driftstopp etc. i förbränningsanläggningar, varvid det balas och mellanlagras i avvaktan på transport till förbränningsanläggningarna.

Icke brännbart avfall mellanlagras och sorteras därefter i två fraktioner; en metallfraktion och en restfraktion. Metallfraktionen förs till extern återvinning, medan restfraktionen går till energiåtervinning eller deponeras.

Latrin mellanlagras i slutna kärl i avvaktan på transport till externa behandlingsanläggningar.

Förpackningarna mellanlagras; kartong och wellpapp under tak samt metall och plast utomhus, på en sorteringsplatta. Kartong och wellpapp balas och skickas till extern återvinning. Metall- och plastförpackningar sorteras i rena fraktioner och en restfraktion. De rena fraktionerna balas och skickas till extern återvinning, medan restfraktionen går till energiåtervinning eller deponeras. Motsvarande hantering sker även av glasförpackningar, dock separat.

Ovan beskrivna verksamheter sker på hårdgjorda ytor, anslutna till lakvatten för Deponi 1 och 2 (se nedan under 3).

2.2.2 *Sökt verksamhet*

Hushållsavfall och därmed jämförligt avfall samt park- och trädgårdsavfall kommer att hanteras på i huvudsak samma sätt som tidigare med den skillnaden att SRV återvinning kommer att ta emot andra typer av biologiskt, lättnedbrytbart avfall, att sorteringen kan komma att utvecklas ytterligare, att komposteringen kommer att ske i ett slutet system och att biogasanläggningens kapacitet kommer att utökas. Dessutom kommer biogasanläggningen att kompletteras med en anläggning för uppgradering av framställd biogas till fordonsgas. Alternativt kan avfallet komma att endast förbehandlas och det förbehandlade avfallet skickas för behandling i en extern anläggning.

2.3 **Hantering av grovavfall och industriavfall**

2.3.1 *Nuvarande verksamhet*

Grovavfall och industriavfall inkommer i sorterade fraktioner (rena fraktioner och restfraktioner) samt osorterat.

De rena fraktionerna mellanlagras och skickas därefter till extern återvinning.

Restfraktionerna deponeras i Deponi 3 eller används som konstruktionsmaterial.

Det osorterade avfallet sorteras i en metallfraktion, en brännbar fraktion och en restfraktion. Metallfraktionen skickas till extern återvinning, medan den brännbara fraktionen krossas. Det krossade avfallet mellanlagras och skickas sedan till extern återvinning. Restfraktionen går till Deponi 3 eller krossas, varvid tre fraktioner erhålls; en metallfraktion, en bränslefraktion och en fin restfraktion. Metallfraktionen och bränslefraktionen skickas till extern återvinning, medan den fina restfraktionen används som konstruktionsmaterial eller deponeras på Deponi 3.

Ovan beskrivna verksamheter sker på hårdgjorda ytor anslutna till lakvattensystemet för Deponi 1 och 2 (se nedan under 3.1).

2.3.2 Sökt verksamhet

Sökt verksamhet kommer att bedrivas på i huvudsak samma sätt som den befintliga med den skillnaden att sorteringen kan komma att utvecklas ytterligare.

2.4 Hantering av förorenade massor

2.4.1 Nuvarande verksamhet

SRV återvinning hanterar för närvarande endast petroleumförorenade massor. De mellanlagras på tät yta med ordnad uppsamling av dagvatten. Uppsamlat dagvatten leds till lakvattensystemet för Deponi 1 (se nedan under 3.1) eller – vid behov – bolagets tvätt-hallsslamsanläggning (se nedan under 2.6.1).

Massorna behandlas genom täckt kompostering. Vid behov tillsätts strukturmateriäl (t.ex. flisat park- och trädgårdsavfall).

2.4.2 Sökt verksamhet

SRV återvinning avser att hantera inte enbart petroleumförorenade massor utan också massor med andra föroreningar. Vid sidan av kompostering avser bolaget att nyttja behandlingsmetoderna jordtvätt,

geo-kinetik, stabilisering, solidifiering och deponering. Valet av metod styrs av massornas egenskaper och föroreningsinnehåll.

2.5 Hantering av förbränningsrester

2.5.1 Nuvarande verksamhet

SRV återvinning hanterar förbränningsrester i form av bottenaska (slagg) från avfallsförbränning. Slaggen mellanlagras vid Deponi 3 för att sedan sorteras i en metallfraktion och en restfraktion. Metallfraktionen skickas till återvinning, medan restfraktionen – så kallat slaggrus – används som konstruktionsmaterial inom återvinningsanläggningen.

Till och med januari 2007 mellanlagrades, stabiliserades och deponerades flygaskor på Deponi 2.

2.5.2 Sökt verksamhet

Hantering av förbränningsrester kommer att ske på i huvudsak samma sätt som för närvarande med den skillnaden att SRV återvinning åter kommer att hantera flygaskor; såväl avfallsaskor som bioaskor.

2.6 Hantering av farligt avfall

2.6.1 Nuvarande verksamhet

SRV återvinning hanterar farligt avfall i form av spilloljor, tvätthallsslam och därmed jämförligt avfall, styckegods, elavfall, vitvaror, kyl- och frysmöbler, batterier, tryckimpregnerat virke samt emulsioner.

Spilloljor mellanlagras i tankar och fat på en så kallad katastrofplatta (ett golv utan avlopp som sluttar mot en invallad yta) och pumpas därefter till tankar, där de värms upp så att vatten och olja kan separeras. Oljefraktionen skickas till extern åter-

vinning och vattnet leds till tvätthallsslamsanläggningen (se nedan).

Tvätthallsslam och därmed jämförligt avfall behandlas i en särskild anläggning bestående av sedimenteringsbassänger. Sedimentet förs till anläggningen för hantering av förorenade massor (se ovan under 2.4) och den avskiljande oljan till anläggningen för hantering av spilloljor. Vattnet renas genom pH-justering, fällning, flockning och sandfiltrering, varefter det leds till lakvattensystemet (se nedan under 3.1).

Styckegods sorteras manuellt med utgångspunkt från typ av kemikalie. Efter sorteringen sker märkning och vid behov emballering samt mellanlagring innan avfallet skickas till extern återvinning.

Elavfall, vitvaror, kyl- och frysmöbler, batterier samt tryckimpregnerat virke mellanlagras för att sedan skickas till extern återvinning.

Emulsioner mellanlagras under tak på tätt golv i ett invallat utrymme utan avlopp och skickas sedan till extern återvinning.

2.6.2 Sökt verksamhet

Farligt avfall kommer att hanteras på i huvudsak samma sätt som tidigare med den skillnaden att sorteringen kan komma att utvecklas ytterligare, vilket förutsätter en utbyggnad av de hårdgjorda, invallade ytorna.

2.7 Deponering

2.7.1 Nuvarande verksamhet

Deponi 1 är avslutad. Lakvatten samlas upp och leds till lakvattensystemet (se nedan under 3.1).

Deponi 2 är nu tagen ur drift. Sluttäckning pågår enligt det förslag som länsstyrelsen fastställt (se ovan under 1.2). En redovisning härav lämnas i Flik 1.

Deponi 3 är belägen söder om *Deponi 1* och *2*, i en dalgång som vidgats av en bergtäkt. I deponins botten finns en 0,5 meter tjock konstgjord geologisk barriär bestående av bentonitblandat stenmjöl samt torvblandat stenmjöl. Deponin har även sidobarriärer med motsvarande funktion. SRV återvinning har låtit beräkna barriärens fördröjningseffekt med utgångspunkt från materialegenskaper och utförda försök. Resultatet av dessa beräkningar visar att barriären väl uppfyller de krav som ställs i förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

Ovanför den konstgjorda barriären finns en bottentätning och ett 0,5 meter tjockt dräneringslager bestående av bergkrossprodukter för uppsamling av lakvatten. Uppsamlat lakvatten leds via ledningar till en anläggning med utjämningsmagasin och reningsverk (se nedan under 4.3.1).

På *Deponi 3* deponeras för närvarande restfraktioner från den sortering som SRV återvinning bedriver (se ovan under 2.2 och 2.3), inert avfall samt restfraktioner från extern sortering. Deponeringsen sker i olika celler för olika typer av avfall med möjlighet till separat uppsamling av lakvatten från respektive cell.

2.7.2 *Sökt verksamhet*

Deponering kommer att utföras som idag med den skillnaden att farligt avfall kommer att deponeras i större utsträckning. Deponeringsen kommer att ske till slutlig deponeringshöjd (+ 105 m.ö.h.).

Planerad sluttäckning för *Deponi 3* redovisas i Flik 1.

3. Emissioner

3.1 **Utsläpp till vatten**

Verksamheten vid Sofielunds återvinningsanläggning ger upphov till lakvatten, processvatten (vatten från behandling av tvätthallsslam och reningen av spillolja), avrinningsvatten (dagvatten från ytor där avfall hanteras), dagvatten (övrigt dagvatten) samt spillvatten (sanitärt avloppsvatten från kontor och personalutrymmen).

Lakvatten samlas upp i två lakvattensystem; ett knutet till Deponi 1 och 2 bestående av ett antal dammar (L1, L2, L3, L4 och L8) samt ett knutet till Deponi 3.

Till lakvattensystemet för Deponi 1 och 2 leds även *processvatten* och *avrinningsvatten*.

Vatten som samlats upp i L1-L4 samt uppsamlat vatten i L8 (avrinningsvatten från ytan för behandling av biologiskt lättnedbrytbart avfall) leds direkt till Henriksdals avloppsreningsverk.

Lakvattensystemet för Deponi 3 består av en lokal reningsanläggning samt – i anslutning härtill – ett antal dammar (D1-D6).

Den lokala reningsanläggningen består av en så kallad SBR-anläggning.

Dagvatten leds via en ledning och ett dike till Kagghamraåns avrinningsområde med undantag för det dagvatten som uppkommer vid anläggningen för hantering av farligt avfall som leds till Orlångens avrinningsområde.

SRV återvinning tog reningsverket i drift våren 2007, och för närvarande pågår intrimning av anläggningen. Det renade vattnet leds till Henriksdals avloppsreningsverk.

Bedömda reningseffekter i det befintliga reningsverket framgår av tabell 4.8 i den tekniska beskrivningen under Flik 1. Hur väl

denna bedömning stämmer kommer att utvärderas under en provotid. Nämnada utvärdering bedöms vara genomförd under 2010.

Vidare avser SRV återvinning att utreda de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att rena även lakvatten från Deponi 1 och 2 samt processvatten och avrinningsvatten. Denna utredning bedöms vara genomförd under 2009.

Genom Koncessionsnämndens beslut den 11 november 1994 har SRV återvinning tillstånd att släppa ut renat vatten till sjön Or-lången (se sid. 3 ovan). SRV återvinning har låtit ÅF-Consult AB utreda vilken belastning av föroreningar som Orlången tål. Resultatet av denna utredning har bifogats den nedan bifogade miljökonsekvensbeskrivningen (Flik 5). Enligt ÅF-Consult AB:s bedömning är fosfor och syrgastärande organiskt material samt ammoniumkväve kritiska parametrar. Vad beträffar fosfor och syrgastärande, organiskt material bedöms något utrymme för ytterligare belastningar inte föreligga. Enligt ÅF-Consult AB finns snarare ett behov av avlastning.

Mot bakgrund av ÅF-Consult AB:s utredning har SRV återvinning låtit ÅF-Consult AB och SWECO VIAK AB undersöka olika alternativ till Orlången. Resultatet av dessa utredningar har bifogats miljökonsekvensbeskrivningen (Flik 5). Av de alternativ som undersökts bedöms en avledning till Saltsjön, det vill säga samma recipient som Henriksdals Reningsverk, vara det från miljösynpunkt bästa. SRV återvinning har nu valt detta alternativ, i stället för Orlången.

Alternativet Saltsjön förutsätter en omfattande ledningsdragning, vilken bedöms vara genomförd senast 2012. Fram till dess avser SRV återvinning att som i dag avleda lakvatten, processvatten och avrinningsvatten till Henriksdals avloppsreningsverk.

Dagvatten kommer att hanteras på samma sätt som idag (se ovan). Flödet av dagvatten kommer att öka i takt med att SRV återvinning förser behandlingsytor med nederbördsskydd.

SRV återvinning avser att separera avrinningsvatten från ytor som inte riskerar att förorenas med avfall samt avrinningsvatten som med fördel kan behandlas lokalt, genom till exempel oljeavskiljning, filtrering eller sedimentering. Syftet med denna åtgärd är att dessa vatten i fortsättningen skall kunna hanteras som dagvatten.

3.2 Utsläpp till luft

Utsläpp till luft från Sofielunds återvinningsanläggning sker i form av förbränningsgaser från arbetsmaskiner, deponigas från deponierna och andra gaser från främst komposteringen och hanteringen av förorenade massor samt luktande ämnen från komposteringen och lakvattendammarna. Dessutom sker viss damning.

Utsläppen av *förbränningsgas* (kväveoxider, koloxid, koldioxid, stoft och svaveldioxid) bedöms öka proportionellt med hanteringen av avfall.

Deponigas (i huvudsak metan och koldioxid) uppkommer vid nedbrytning av organiskt material i deponin. Organiskt material har deponerats på Deponi 1 och 2. I dessa deponier sker uppsamling av deponigas i möjligaste mån. Uppskattningsvis ca 15 % av bildad deponigas kan inte samlas upp utan avgår till atmosfären.

Utsläppen av *gaser från komposteringen* kommer att minska avsevärt genom planerad övergång till sluten kompostering (se ovan under 2.2.2). Utsläppen av *gaser från hanteringen av förorenade massor* begränsas genom att hanteringen sker täckt.

Utsläpp av *luktdande ämnen från komposteringen* kommer att minska avsevärt genom planerad övergång till sluten kompostering. (se ovan under 2.2.2). Utsläppen av *luktdande ämnen från lakvattenbassängerna* minskas genom luftning av lakvattnet.

Damning begränsas genom mellantäckning av deponin, vattenbegjutning av vägar m.m. samt täckning av transporter med lätt avfall m.m.

3.3 Buller

En bullerkartering har utförts hösten 2005. Resultatet härav visar att såväl gällande villkor som Naturvårdsverkets riktlinjer för nyetablerad industri innehålls. Nämda villkor och riktlinjer bedöms kunna innehållas också vid utökad verksamhet.

4. Miljökonsekvenser

4.1 Miljökonsekvensbeskrivning

En miljökonsekvensbeskrivning bifogas (Flik 5).

I miljökonsekvensbeskrivningen lämnas en kortfattad redogörelse för sökt verksamhet inklusive vidtagna och planerade skyddsåtgärder.

Vidare redovisas olika alternativ. Nollalternativet innebär att verksamheten drivs vidare med stöd av gällande tillstånd. Vad beträffar alternativa lokaliseringar kan följande sammanfattning lämnas.

I miljökonsekvensbeskrivningen hänvisas till den lokaliseringsutredning som låg till grund för Koncessionsnämndens beslut den 11 november 1994. Slutsatsen i denna utredning var att det sökta alternativet, Sofielund, utgjorde det från miljösynpunkter bästa alternativet. Nämda bedömning kvarstår. En omlokalisering av verksamheten vid Sofielunds återvinningsanläggning skulle inte innebära några fördelar från miljösynpunkt utan endast mycket stora merkostnader.

I den tidigare genomförda lokaliseringsutredningen förutsattes att utsläpp av lakvatten m.m. i det sökta alternativet skulle ske till Orlången. Som framgår av avsnitt 3.1 har nu SRV återvinning låtit genomföra en för vattenrecipienten särskild lokaliseringsutredning som visar att ett utsläpp till Saltsjön är det från miljösynpunkt

bästa alternativet. Vidare framgår att SRV återvinning valt detta alternativ, i stället för Orlången.

I miljökonsekvensbeskrivningen redovisas även ett antal befintliga avfallsanläggningar i Stockholmsområdet, vid vilka delar av de avfall som ansökan avser skulle kunna hanteras. Inte heller dessa anläggningar framstår som från miljösynpunkt bättre alternativ, eftersom de ligger på betydligt längre avstånd från avfallskällorna än Sofielunds återvinningsanläggning.

Vad beträffar alternativa utföranden lämnas i miljökonsekvensbeskrivningen en redogörelse för alternativa metoder biologisk behandling av organiskt avfall, behandling av förorenade massor, stabilisering av aska och behandling av lakvatten. Vidare görs en jämförelse med de metoder som anges i tillämpligt BREF-dokument. Slutsatsen är att valda utföranden uppfyller vad som i nämnda dokument angivits som BAT.

Slutligen redovisas en bedömning av miljökonsekvenserna och konsekvenserna på resurshushållningen av sökt verksamhet. Slutsatsen är att skillnaderna mellan det sökta alternativet och nollalternativet är små med undantag av utsläppen till vatten där det sökta alternativet innebär en betydande förbättring.

4.2 Samråd

Samråd med Länsstyrelsen i Stockholms län, Huddinge kommun, Stockholm Vatten AB samt Arbets- och miljömedicin vid Stockholms läns landsting genom ett möte den 13 juni 2006. Till detta möte var även miljöförvaltningarna i Haninge, Botkyrka, Nynäshamn respektive Salems kommuner samt Naturvårdsverket, Räddningsverket, Fiskeriverket och Arbetsmiljöverket kallade. Vidare har samråd skett med allmänheten och särskilt berörda genom en annons i ortstidningar och ett i annonsen utlyst möte den 8 juni 2006. En samrådsredogörelse bifogas (Flik 6).

Efter det att SRV återvinning valt en ny recipient för renat lakvatten m.m. har bolaget genomfört ett kompletterande samråd med

Länsstyrelsen i Stockholms län, Stockholm Vatten AB genom ett möte den 17 augusti 2007 samt med allmänheten och berörda organisationer genom en annons. Till mötet var även miljöförvaltningarna i Haninge, Botkyrka, Nynäshamn respektive Salems kommuner samt Naturvårdsverket, Räddningsverket, Fiskeriverket och Arbetsmiljöverket kallade. En samrådsredogörelse bifogas (Flik 7). Vidare bifogas ett beslut från Länsstyrelsen, med anledning av det kompletterande samrådet (Flik 8).

5. 2 kap. miljöbalken

5.1 **Kunskapskravet (2 §)**

SRV återvinning har god teknisk kompetens med kemister, ingenjörer etc. och en särskild avdelning för miljöfrågor. Dessutom samarbetar bolaget med Stockholms universitet och andra specialister inom miljöområdet. Den egna kompetensen av samarbetet med utomstående expertis kommer att utvecklas vidare.

SRV återvinning har ett miljöledningssystem som är certifierat enligt ISO 14001. Genom detta system säkerställs rutiner och arbetssätt för att minska påverkan på miljön. Vidare avser bolaget att under 2008 genomföra en kvalitetscertifiering i syfte att säkerställa kvaliteten på bolagets verksamheter, inklusive sökt verksamhet.

5.2 **Försiktighetskravet och kravet på bästa möjliga teknik (3 §)**

Vidtagna och planerade skyddsåtgärder finns redovisade i miljökonsekvensbeskrivningen. I denna redovisas även alternativa metoder och de metoder som anges i tillämpligt BREF-dokument. Av denna redovisning framgår att vidtagna och planerade åtgärder kan anses utgöra "bästa möjliga teknik" enligt 2 kap. 3 § miljöbalken till rimliga kostnader enligt 2 kap. 7 § miljöbalken.

5.3 Produktvalskravet (4 §)

Kemiska produkter hanteras i huvudsak vid behandlingen av lak- och processvatten samt vid drift och underhåll av arbetsmaskiner. En förteckning av dessa produkter återfinns i den tekniska beskrivningen.

5.4 Hushållnings- och kretsloppskravet (5 §)

SRV återvinning har låtit genomföra en energianalys för Sofielunds återvinningsanläggning. I denna analys har förbrukningen av energi kartlagts. Det konstateras därvid att förbrukningen av fossila bränslen är mindre än produktionen av förnyelsebara bränslen. Vidare har möjligheter till energibesparingar identifierats. SRV återvinning har därefter vidtagit ett flertal sådana åtgärder. Bl.a. har bolaget infört miljödiesel för arbetsmaskiner samt valt att upphandla maskiner med el i stället för diesel. Energiaspekter beaktas vid all upphandling av utrustning.

Syftet med verksamheten vid Sofielunds återvinningsanläggning är i första hand att avfall skall gå till återanvändning, materialåtervinning eller energiåtervinning och i sista hand deponering. Deponering kan inte undvikas, bland annat eftersom Sofielunds återvinningsanläggning kommer att ersätta andra, mindre deponier som läggs ned efter 2008.

5.5 Lokaliseringskravet (6 §)

En omlokalisering av den befintliga verksamheten bedöms inte innebära några fördelar från miljösynpunkt eller resurshushållningssynpunkt utan endast mycket stora kostnader (se ovan under 4.1). Den utökning av avfallshanteringen som ansökan avser kommer att kunna ske inom den befintliga anläggningen. Denna får anses väl lokaliserad jämfört med andra avfallsanläggningar inom Stockholmsområdet som skulle kunna utgöra alternativ för den sökta utökningen. Något hinder med hänsyn till 2 kap. 6 § 1 st. bör därmed inte föreligga.

Den sökta verksamheten innebär inte någon ändring av användningen av mark- och vattenområden i den utsträckningen att 2 kap. 6 § 2 st. skulle vara tillämpligt.

För det område inom vilket Sofielunds återvinningsanläggning är belägen gäller varken detaljplan eller områdesbestämmelser. Huddinge kommun har dock för avsikt att upprätta en detaljplan för återvinningsanläggningen och kommer att initiera detta arbete innevarande år. I denna detaljplan kommer det utrymme som erfordras för sökt verksamhet att reserveras. Något hinder med hänsyn till 2 kap. 6 § 3 st. föreligger således inte.

6. Bestämmelser i 16 kap. miljöbalken

6.1 **Villkor (2 §)**

SRV återvinning föreslår att miljödomstolen skall skjuta upp avgörandet av frågan om villkor för hanteringen av lakvatten, processvatten och avrinningsvatten under en provotid. Bolaget åtar sig att under provotiden utvärdera den ovan under 3.1 beskrivna reningsanläggningen, att redovisas till miljödomstolen senast den 31 december 2010 samt att utreda lämplig teknik för lokal rening av (möjligheterna att rena även) lakvatten från Deponi 1 och 2 och (eventuellt) lokal rening av processvatten och avrinningsvatten som inte är lämpliga att föra till Henriksdals avloppsreningsverk, att redovisas till miljödomstolen senast den 31 december 2008.

Med hänsyn till att allt vatten under provotiden kommer att ledas till Henriksdals avloppsreningsverk och inte till recipienten direkt är provisoriska föreskrifter inte motiverade.

Ett förslag till slutliga villkor, baserat på de nu gällande villkoren, bifogas (Flik 9).

6.2 Miljökvalitetsnormer (5 §)

Ansökan avser tillstånd till verksamhet vid befintlig anläggning, vilket innebär att 16 kap. 5 § miljöbalken inte är tillämplig.

7. Kontroll

En översiktlig redogörelse för kontrollen av den sökta verksamheten lämnas i den tekniska beskrivningen.

8. Uppgifter enligt 22 kap. 25a § miljöbalken

8.1 **Punkt 1**

Ansökan avser samtliga tre deponiklasser.

8.2 **Punkt 2**

En förteckning över aktuella avfallstyper bifogas (Flik 10).

8.3 **Punkt 3-5**

Ett förslag till villkor i angivna hänseenden återfinns under Flik 9.

9. Uppgifter enligt 36 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall

9.1 **Punkt 1**

Det är SRV återvinning som är att betrakta som verksamhetsutövare och behörig att söka tillstånd.

9.2 **Punkt 2**

En förteckning över aktuella avfallstyper återfinns under Flik 10. Totala mängder avfall som skall deponeras har redovisats ovan under 1.3.

9.3 Punkt 3

En beskrivning av platsen för sökt deponering, inklusive geologiska och hydrologiska egenskaper återfinns i miljökonsekvensbeskrivningen (Flik 5).

9.4 Punkt 4

Planerad avslutning och efterbehandling av deponin redovisas i den tekniska beskrivningen (Flik 1).

9.5 Punkt 6

Hur bestämmelserna i deponeringsförordningen kommer att uppfyllas framgår av den tekniska beskrivningen. Uppfyllandet kommer att säkerställas genom bolagets egenkontroll och genom anteckningar m.m. om mottaget avfall som måste upprättas och bevaras under viss tid. Ett viktigt moment i säkerställandet är även att personalen har tillräckliga kunskaper om verksamheten vid anläggningen och dess påverkan på omgivningen. Att personalen har sådana kunskaper framgår av redogörelsen under 5.1 ovan. Det kommer också att finnas tydliga delegationsordningar samt instruktioner till personalen om vad som gäller för olika befattningar och arbetsuppgifter. Bolaget kommer att se till att dessa finns lätt tillgängliga och att personalen är informerade om dem.

10. Aktförvarare m.m.

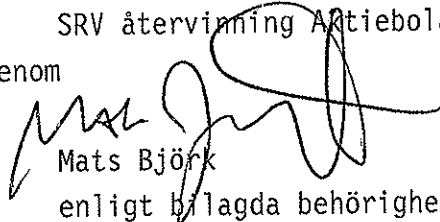
Som aktförvarare föreslås kanslichef Kerstin Z Johansson, Huddinge kommun, 141 85 Huddinge. Besöksadress: Kommunalvägen 28 i Huddinge. Telefonnummer 08-535 302 23.

Lämplig förhandlingslokal finns i kommunhuset i Huddinge som kan beställas per telefon 08-535 301 77.

11. Yrkanden

SRV återvinning begär tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken till befintlig och utökad verksamhet vid Sofielunds återvinningsanläggning i Huddinge kommun avseende mottagning, mellanlagring, sortering, behandling, återvinning och deponering av inert, icke farligt och farligt avfall intill de mängder som redovisats ovan under punkt 1.3 i huvudsaklig överensstämmelse med vad som angivits ovan och i den tekniska beskrivningen.

SRV återvinning hemställer om förordnande att miljödomstolens dom skall gälla med omedelbar verkan.

SRV återvinning Aktiebolag
genom 
Mats Björk
enligt bilagda behörighetshandlingar